

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประชาสัมพันธ์เป็นกรรมวิธีที่ละสร้างให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ กับประชาชน หรือระหว่างรัฐบาลกับประชาชน หรือระหว่างผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความสัมพันธและความเข้าใจอันดี ซึ่งจะยังผลให้เกิดความร่วมมือ เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันองค์การให้เป็นไปด้วยความราบรื่นก้าวหน้าและมีเสถียรภาพมั่นคง การดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อต้องการให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ (Understanding) อย่างถูกต้องเกิดการเรียนรู้ (Learning) เพื่อให้แต่ละคนแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ดี (Good behavior) และเกิดความสัมพันธ์อันดี มีความราบรื่นในการปฏิบัติงานเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (changing) อย่างมีประสิทธิภาพ (productive) ทำให้เกิดประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) (วิจิตร อวระกุล 2526 : 5-6)

การประชาสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานในทุกองค์การสถาบัน เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นพื้นฐานของปรัชญาสังคมแห่งการจัดการหรือการบริหาร (วิรัช ลภีรัตนกุล 2526 : 43) ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และมีความสำคัญต่อหน่วยงานของรัฐและเอกชน นพพงษ์ บุญฉัตราดุลย์ (2526 : 2) กล่าวว่า

มนุษย์อยู่ร่วมกันมากย่อมมีทัศนคติความเชื่อความต้องการ และภูมิหลังทางเศรษฐกิจสังคม การเมือง และการศึกษาแตกต่างกัน ย่อมเป็นเหตุให้เกิดความไม่เข้าใจได้มากขึ้น และการสื่อสารแบบตัวต่อตัวยากขึ้น การขยายใหญ่ของหน่วยงานตลอดจนการแก่งแย่งในการสร้างความเชื่อถือ ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงเข้ามามีบทบาทในการสร้างมิตรสัมพันธ์ ยึดข้อขัดแย้ง และเพื่อแจ้งข่าวคราวให้ทราบกันอย่างทั่วถึง

โรงเรียนเป็นสถาบันของสังคมที่รับผิดชอบทางการศึกษาหรือการเรียนรู้ของเด็กโดยเฉพาะ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ 2525 : 24) และในขณะเดียวกันก็ถือว่าเป็นองค์การหนึ่งในสังคมด้วย ซึ่ง วิทยุ สสาร (2516 : 19) กล่าวว่า

× โรงเรียนเป็นหน่วยสังคมอย่างหนึ่ง (a social unit) ซึ่งอาจจัดเป็นสถาบัน (institution) หรือองค์การ (organization) ของสังคมใหญ่ก็ได้ทั้ง 2 อย่าง การที่จัดโรงเรียนเป็นสถาบันอย่างหนึ่งของสังคม ก็เพราะว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานอย่างหนึ่งของสังคมซึ่งเกิดขึ้นด้วยความต้องการ และความกดดันหรือความจำเป็นของสังคม การที่จัดโรงเรียนเป็นองค์การ ก็เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยสังคมที่ตั้งขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลหลายคน ซึ่งมีความสำนึกในความรับผิดชอบ มีความตั้งใจและมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมโรงเรียนจึงต้องคล้อยตามสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป โรงเรียนก็ควรเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ขณะเดียวกันโรงเรียนอาจต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำสังคมอีกด้วย ในฐานะที่มีหน้าที่เตรียมสมาชิกของสังคมคือเยาวชน หรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่ซึ่งเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์แบบของสังคมอยู่แล้วให้เหมาะกับสภาพแห่งความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสังคม

ในการดำเนินงานของโรงเรียนซึ่งถือว่าเป็นสถาบันองค์การแบบหนึ่งในสังคมนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้การประชาสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งในการบริหารงานในโรงเรียนเพราะว่า "การดำเนินงานอะไรก็ตามถ้าได้มีการสร้างความสัมพันธ์กับประชาชน เผยแพร่ออกไปให้ประชาชนทราบ ให้ประชาชนเข้าใจในการดำเนินงานของเรา ให้ประชาชนมีส่วนร่วมรู้เห็นในการดำเนินงานของเราประชาชนก็จะสนับสนุน" (วิจิตร อวระกุล 2526 : 5) นอกจากนี้โรงเรียนยังมีความจำเป็นในด้านต่าง ๆ ตามสภาพของสังคมปัจจุบันที่จะต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ ซึ่ง คินเดรด เบกิน และแกลลาชเกอริ์ (Kindred, Bagin and Gallagher 1976 : 12-14) ได้สรุปสาเหตุที่โรงเรียนต้องจัดให้มีการประชาสัมพันธ์โรงเรียนไว้ว่า

1. ความรับผิดชอบและผูกพันทางกฎหมายที่มีต่อประชาชนในด้านการศึกษา (Accounting to the people)
2. การให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องแก่โรงเรียน (Understanding of Schools)

3. ประชาชนต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน
(Opportunities for Participation)
4. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษาที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบ
(Educational Progress)
5. ความจำเป็นในการใช้เงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน
(Financial Support)
6. การปรับปรุงให้อาชีพครูเป็นที่ยอมรับเช่นเดียวกับอาชีพอื่น (Improving
the Teacher Image)
7. การเกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพลในองค์กร (Dealing with Pressure
Groups)

โรงเรียนมัธยมศึกษามีภารกิจโดยตรงที่ต้องรับผิดชอบในการเตรียมสมาชิกของสังคมคือเยาวชนให้ได้รับการศึกษาและพัฒนาคุณภาพเยาวชนเหล่านั้น ตามความต้องการของสังคมและบุคคล ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากสถาบันต่าง ๆ และบุคคลในสังคมนั้นได้ให้ความสนับสนุนและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน ดังสำราษที่มีอยู่ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 23 "รัฐพึงระดมเลือกสรรทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากรัฐ ท้องถิ่น เอกชน และผู้รับการศึกษาไปใช้ในการจัดการศึกษา....." และข้อ 42. สนับสนุนให้มีการสรรหาผู้ปกครองและตัวแทนประชาชนทั่วไปเข้าร่วมบริหารการศึกษาในท้องถิ่น โดยได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการในองค์คณะบุคคล เพื่อดูแลควบคุมนโยบายการบริหารการศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา..... (วิญญู สำราษ 2526 : 368-369) และจากที่ค้นของวิญญู สำราษ (2526 : 154) กล่าวว่าโรงเรียนมัธยมศึกษามีภารกิจหลักดังนี้ คือ

1. การสอน
2. การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
3. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อพัฒนาเยาวชนตามความต้องการส่วนบุคคลและตามความต้องการของสังคม ซึ่งรวมทั้งการฝึกฝนการปกครองแบบประชาธิปไตยด้วย

4. บริการของโรงเรียนทั้งในด้าน เพื่อความลู่ของนักเรียนเพื่อสนองความต้องการอันจำเป็นของนักเรียนชุมนุมชน หรือสังคมใกล้โรงเรียน และประเทศชาติ

เมื่อพิจารณาภารกิจจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 และแนวคิดของ ภิญโญ สารธ แล้วจะเห็นว่า โรงเรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทให้ออกไปไกลขีดชุมนุมชนมากขึ้น การจัดการมัธยมศึกษาไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะการให้การศึกษาแก่นักเรียนเฉพาะในสถาบันศึกษาเท่านั้น แต่ได้ขยายขอบเขตออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในสถานศึกษาได้ถูกนำมาใช้อย่างคุ้มค่า ดังจะเห็นได้จากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2522 ซึ่งระบุหน้าที่ของสถานศึกษาไว้ 3 ประการคือ

1. หน้าที่ในการให้การศึกษาแก่นักเรียน เป็นหน้าที่หลักที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการให้เกิดผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร แนวทางและนโยบายซึ่งกำหนดไว้สำหรับการศึกษาในระบบโรงเรียน

2. หน้าที่ในการให้การศึกษาแก่ผู้พลาดโอกาสทางการศึกษาหรือผู้ที่ต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เป็นหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นซึ่งสถานศึกษาควรถือเป็นเรื่องสำคัญที่น่าจะสละให้เสียในลักษณะของการเปิดโอกาสให้เยาวชน และประชาชนโดยทั่วไป ที่ต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ใช้สถานศึกษาให้เกิดประโยชน์เพื่อการนี้ได้

3. หน้าที่ในการให้บริการแก่ชุมชน เป็นหน้าที่ที่กำหนดขึ้นโดยพิจารณาเห็นว่าสถานศึกษามีองค์ประกอบด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์ และบุคคล ที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ชุมนุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการกำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่ในการให้บริการชุมนุมชน จึงเท่ากับเป็นการมอบหมายให้สถานศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนควบคู่ไปกับหน้าที่ส่งประชากรแรกตั้งกล่าวแล้ว (เสื่อ หมายเจริญ และคณะ 2526 : 147)

✕ กรมสามัญศึกษาในฐานะผู้ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด ให้ได้ปฏิบัติตามภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายมีมาตรฐานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนั้น จึงได้กำหนดงานที่จะทำการประเมินไว้ 6 หมวด คือ โรงเรียนกับชุมชน สภาพของโรงเรียน และการบริหารทั่วไป งานธุรการ งานวิชาการ งานปกครองนักเรียน และงานบริการ (กรมสามัญศึกษา 2527 : 2-91) การดำเนินงานของโรงเรียนจะต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจาก

บุคลากรภายในโรงเรียน และได้รับการสนับสนุนจากองค์การสถาบันอื่น ๆ และกลุ่มบุคคลภายนอกโรงเรียน เพื่อระดมทรัพยากรมาช่วยให้งานของโรงเรียนได้บรรลุเป้าหมายเชิงคุณภาพให้เข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้/จากผลการศึกษาริเส้งงานบริหารทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของไทยทั้ง 12 เขตการศึกษาและในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาของโรงเรียน 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านกิจการนักเรียน ด้านธุรการการเงินและบริการ กับด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาดังกล่าวได้มีการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นอันดับสุดท้าย (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ 2525 : 99) และ ได้พบปัญหาด้านความสัมพันธ์กับชุมชนหลายด้าน ถวัลย์ บุญแสน (2522 : 172-174) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6 ไว้ว่า "ผู้ปกครองนักเรียนผลักรการระการอบรมนักเรียนทั้งหมดให้โรงเรียนรับผิดชอบฝ่ายเดียว" จิระ สิทธิ (2519 : 86-87) กล่าวว่

ปัญหาความสัมพันธ์ของชุมชนของโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 มีหลายประการ เช่น โรงเรียนไม่ได้เชิญผู้ปกครองมาประชุมชี้แจงเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนบ่อยครั้งนัก ครูไม่มีโอกาสพบกับผู้ปกครองเพื่อให้คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน โรงเรียนไม่ได้นำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน ทั้งไม่ได้เชิญบุคคลภายนอกมาเป็นวิทยากรแก่นักเรียนตามโอกาส ไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนตามความจำเป็น โรงเรียนยังขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ละเอียดอ่อนอำนวยความสะดวกอีกมาก ทั้งยังขาดประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร อีกประการหนึ่งคือ ความรู้สึกของประชาชนเห็นว่าโรงเรียนมัธยมเป็นสถาบันสูงสุดในท้องถิ่น จึงไม่กล้าพาดตนเองเข้ามาเกี่ยวข้องโดยคิดว่าตนเองมีความรู้้น้อย ไม่บังควรที่จะไปแนะนำหรือชี้ข้อบกพร่องของโรงเรียนได้ และการประกอบอาชีพกีดตัวสิ่งทำให้ทั้งสองฝ่ายห่างกัน

✕ และในปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษาได้เปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตรทั้งสองระดับคือหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โรงเรียนจะต้องเผยแพร่ชี้แจงให้นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้สนใจในการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ได้ทราบข้อเท็จจริง เพื่อที่กลุ่มชนเหล่านี้จะได้หาทางเลือกหรือสนับสนุนให้เยาวชน

เหล่านั้นได้เลือกอาชีพหรือแนวทางในการศึกษาต่อระดับสูงได้ตรงกับความถนัดและความสนใจ
 ของนักเรียน การประชาสัมพันธ์โรงเรียนจึงมีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดทำแผนการ
 ให้ชุมชนและผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบันได้มีโอกาสทราบความก้าวหน้าและความ
 เคลื่อนไหวทางการศึกษา ซึ่งกรมสามัญศึกษาก็ได้เห็นความสำคัญของงานนี้ จึงได้กำหนดให้
 โรงเรียนดำเนินงานประชาสัมพันธ์อันเป็นงานหนึ่งของงานบริหารการศึกษา โดยให้โรงเรียน
ดำเนินงานเพื่อการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. การรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์ทั้งข้อมูลจากภายนอกที่
 เป็นประโยชน์แก่บุคลากรในสถานศึกษา และข้อมูลภายในสถานศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่
 แพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือสร้างความสำเร็จอันดีให้เกิดขึ้นแก่สถานศึกษา
2. การจัดระบบงานประชาสัมพันธ์ให้เกิดความรวดเร็วถูกต้อง
3. การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
4. การตอบข้อซักถาม การให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์และการอำนวยความสะดวก
 แก่บุคลากรในสถานศึกษาและบุคคลอื่นโดยทั่วไป (เลือ หมายถึง เจริญ และ คณะ 2526 : 154) *

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการสัจติกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยม
 ศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 6 เพื่อที่จะทราบการสัจติกิจกรรมประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียนได้
 สัจติทำขึ้นเพื่อการประชาสัมพันธ์โรงเรียน อันจะเป็นแนวทางให้โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปพิจารณา
 ถึงสภาพการสัจติกิจกรรมประชาสัมพันธ์โรงเรียน ตลอดจนปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้หาทาง
 ปรับปรุงแก้ไขให้งานด้านประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสัจติกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่
 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสัจติกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยม
 ศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยมุ่งศึกษาถึงการวัดกิจกรรมประจำสัปดาห์โรงเรียนเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 เท่านั้น
2. ศึกษาการวัดกิจกรรมประจำสัปดาห์โรงเรียน 2 ด้าน คือ การวัดกิจกรรมประจำสัปดาห์ภายในโรงเรียน และกิจกรรมประจำสัปดาห์ภายนอกโรงเรียน โดยพิจารณาจากหลักของการวัดประจำสัปดาห์ โดยใช้กิจกรรมในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - ก. การประจำสัปดาห์เกิดจากกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีของบุคลากรในโรงเรียน
 - ข. การประจำสัปดาห์เกิดจากกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนและศิษย์เก่า
 - ค. การประจำสัปดาห์เกิดจากกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองและชุมชน
 - ง. การประจำสัปดาห์เกิดจากกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มบุคคลและสมาคมวิชาชีพ
 - จ. การประจำสัปดาห์เกิดจากการวัดกิจกรรมนักเรียน และการบริการชุมชนของโรงเรียน
 - ฉ. การประจำสัปดาห์ที่เกิดจากกิจกรรมการใช้เอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน

ข้อจำกัดการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะกิจกรรมการประจำสัปดาห์ที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ โดยอาศัยแบบสอบถามเท่านั้น
2. กลุ่มตัวอย่างประจำกรที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหารกับผู้ช่วยผู้บริหารทุกฝ่ายและครูเท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) หมายถึง การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อหวังผลในความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชน (วีรัช อภิรัตน์กุล 2526 : 21)

การประชาสัมพันธ์โรงเรียน (School Public Relations) หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่มบุคคลภายในโรงเรียน และกลุ่มประชาชนภายนอกที่มีส่วนสัมพันธ์กับโรงเรียน หรือกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ให้มีความเข้าใจที่ดี และร่วมมือสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนโดยกระบวนการไมตรีสัมพันธ์สองทาง ซึ่งโรงเรียนเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับบรรดาความคิดเห็นต่าง ๆ สัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรม (Activity) เป็นการกระทำหรือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายชนิดใดชนิดหนึ่ง (สังต์ อุทรานันท์ 2527 : 341)

กิจกรรมประชาสัมพันธ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

- ก. กิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีของบุคลากรในโรงเรียน
- ข. กิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนและศิษย์เก่า
- ค. กิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองและชุมชน
- ง. กิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มบุคคลและสมาคมวิชาชีพ
- จ. กิจกรรมนักเรียนและการบริการชุมชนของโรงเรียน
- ฉ. กิจกรรมการใช้เอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารทุกฝ่ายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 6

อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 6

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึงสถาบันการศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา เปิดทำการสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) หรือทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ม.1 - ม.6) หรือเปิดทำการสอนเฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) และมีจำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป

เขตการศึกษา 6 หมายถึงจังหวัดต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเขตการศึกษาที่ 6 มีสำนักงานศึกษาธิการเขตตั้งอยู่จังหวัดลพบุรี ได้แก่จังหวัดลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท และอุทัยธานี (ราชกิจจานุเบกษา 2516 : 26-30)

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ดีขึ้น
3. ผลการวิจัยจะช่วยในการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ลำดับขั้นในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การจัดการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่าง ๆ และการประชาสัมพันธ์ทั่วไปกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานการณ์ภาพส่วนตัว เป็นแบบเลือกตอบ (check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการสังเกตกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน
มัธยมศึกษาขนาดใหญ่ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

แบบสอบถามผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน
และจากเอกสาร ตำรา แล้วเสนอให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไข และนำไปให้
ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบข้อบกพร่องของเครื่องมือ แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อใช้เป็น
เครื่องมือในการสอบถามต่อไป

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ได้นำเอาบุคลากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1,500
คนขึ้นไปในเขตการศึกษา 6 มี 7 จังหวัดด้วยกันคือ จังหวัดสุพรรณบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา
อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท อุทัยธานี รวม 22 โรงเรียน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรโดย

3.1 ใช้ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่ายทุกโรงเรียน
จำนวน 110 คน

3.2 อาจารย์ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 335 คน จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 2596
คน โดยอาศัยตารางของมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีสุ่ม
อย่างง่าย (Simple Random Sampling) รวมประชากรทั้งหมด 445 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลส่วนตัว วิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายเป็นคำร้อยละ

5.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ทั้งหมดวิเคราะห์

โดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค วิเคราะห์โดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ณ สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับขั้นในการ เล่นข้อมูล

บทที่ 1 ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อจำกัดการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นในการ เล่นข้อมูล

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องในเรื่องของความหมายของประชาสัมพันธุ์โรงเรียน ความมุ่งหมายของประชาสัมพันธุ์โรงเรียน หลักการจัดประชาสัมพันธุ์โรงเรียน กิจกรรมที่ใช้ในการจัดประชาสัมพันธุ์โรงเรียน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม แสดงถึงรายการหนังสือ และเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบไปด้วยตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย